31981R1390

29.5.1981 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ L 143/1

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 1390/81
ze dne 12. května 1981,
kterým se rozšiřuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství na osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodiny

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 2, 7, 51 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise vypracovaný po konzultaci se Správní komisí pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků [1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [2],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3],

vzhledem k tomu, že za účelem dosažení volného pohybu pro zaměstnané osoby a odstranění překážek, které by v oblasti sociálního zabezpečení vyplývaly z použití pouze vnitrostátních právních předpisů, přijala Rada na základě článku 51 Smlouvy nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství [4], naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 196/81 [5], kterým se stanoví pravidla pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zaměstnaných osob;

vzhledem k tomu, že volný pohyb osob, který je jedním ze základů Společenství, se neomezuje pouze na zaměstnané osoby, ale v rámci svobody usazování a volného pohybu služeb se rovněž vztahuje na osoby samostatně výdělečně činné;

vzhledem k tomu, že koordinace systémů sociálního zabezpečení použitelných na osoby samostatně výdělečně činné je nezbytná pro dosažení jednoho z cílů Společenství; že Smlouva nestanoví pro tento účel nezbytné zvláštní pravomoci;

vzhledem k tomu, že při uplatňování Smlouvy je jakákoliv diskriminace na základě národnosti v oblasti usazování a poskytování služeb od konce přechodného období zakázána;

vzhledem k tomu, že uplatňování pouze vnitrostátních právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení by neposkytovalo dostatečnou ochranu osobám samostatně výdělečně činným pohybujícím se v rámci Společenství; že za účelem plného účinku svobody usazování a svobody poskytování služeb je nutné koordinovat systémy sociálního zabezpečení pro osoby samostatně výdělečně činné;

vzhledem k tomu, že i když se nařízení EHS č. 1408/71 vztahuje na zaměstnané osoby, vztahuje se i na některé kategorie osob samostatně výdělečně činných; že z důvodů rovnosti by bylo vhodné, aby stejná pravidla, která jsou stanovena pro zaměstnané osoby, byla použitelná v největší možné míře i osoby samostatně výdělečně činné;

vzhledem k tomu, že existují podklady pro provedení nezbytných změn nařízení (EHS) č. 1408/71, aby byla ustanovení uvedeného nařízení použitelná na osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství v největší možné míře,

---

[1] Úř. věst. C 14, 18.1.1978, s. 15.
[2] Úř. věst. C 131, 5.6.1978, s. 45.
[3] Úř. věst. C 269, 13.11.1978, s. 40.
[4] Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.
[5] Úř. věst. L 24, 28.1.1981, s. 3.

která je slučitelná s povahou jejich povolání a vlastnostmi zvláštních systémů sociálního zabezpečení, které se na ně vztahují;

vzhledem k tomu, že změny, které mají být provedeny v nařízení (EHS) č. 1408/71, vyžadují změny některých příloh uvedeného nařízení;

vzhledem k tomu, že zejména je nezbytné upřesnit v příloze, co znamenají výrazy „zaměstnaná osoba“ a „osoba samostatně výdělečně činná“ uvedené v nařízení (EHS) č. 1408/71, pokud dotyčná osoba podléhá systému sociálního zabezpečení, který se vztahuje na všechny obyvatele nebo některé kategorie obyvatel nebo na všechny pracující členského státu; že se zdá výhodnější vymezit tyto výrazy a výraz „rodinný příslušník“ ve zvláštní příloze; že jsou třeba další dvě přílohy pro uvedení zvláštních opatření pro osoby samostatně výdělečně činné vyňaté z oblasti působnosti nařízení a pro případy, kdy osoba podléhá současně právním předpisům dvou členských států,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 1408/71 se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„NAŘÍZENÍ RADY (EHS) Č. 1408/71

ze dne 14. června 1971

o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství“.

2. V článku 1:

a) se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) se ‚zaměstnanou osobou‘ a ‚osobou samostatně výdělečně činnou‘ rozumí každá osoba, která

i) je pojištěna na základě povinného nebo volitelného pokračujícího pojištění pro případ jedné nebo více pojistných událostí odpovídajících odvětvím systému sociálního zabezpečení pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné;

ii) je povinně pojištěna pro případ jedné nebo více pojistných událostí odpovídajícím odvětvím sociálního zabezpečení, na která se vztahuje toto nařízení, v rámci systému sociálního zabezpečení pro všechny obyvatele nebo veškeré výdělečně činné obyvatelstvo:

— může-li být označena za zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou na základě způsobu, jakým je tento systém spravován nebo financován, nebo

— nesplňuje-li tato kritéria, je pojištěna pro případ některé jiné pojistné události uvedené v příloze I v rámci systému pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné anebo systému uvedeného v bodě iii) na základě povinného nebo volitelného pokračujícího pojištění, nebo pokud žádný takový systém v daném členském státě neexistuje, splňuje definici uvedenou v příloze I;

iii) je povinně pojištěna pro případ více pojistných událostí odpovídajícím odvětvím, na která se vztahuje toto nařízení, v rámci jednotného systému sociálního zabezpečení pro všechny obyvatele venkova v souladu s kritérii stanovenými v příloze I;

iv) je dobrovolně pojištěna pro případ jedné nebo více pojistných událostí odpovídajícím odvětvím, na která se vztahuje toto nařízení, v rámci systému sociálního zabezpečení členského státu pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo pro všechny obyvatele nebo některé kategorie obyvatel, pokud

— tato osoba vykonává výdělečnou činnost jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, nebo

— byla dříve povinně pojištěna pro případ stejné pojistné události v rámci systému pro zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné stejného členského státu;

b) se ‚příhraničním pracovníkem' rozumí každá zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, která vykonává povolání na území jednoho členského státu a má bydliště na území jiného členského státu, do kterého se vrací zpravidla každý den nebo alespoň jednou za týden; avšak příhraniční pracovník, kterého podnik, pro nějž obvykle pracuje, vyšle jinam nebo který poskytuje služby jinde na území stejného nebo jiného členského státu, si zachová postavení příhraničního pracovníka po dobu nepřesahující čtyři měsíce, i když nemá možnost vracet se během tohoto období denně nebo alespoň jednou za týden do místa svého bydliště;"

b) v písm. c) prvním řádku se slova „každý pracovník, který" nahrazují slovy „každá zaměstnaná osoba, která";

c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) se ‚rodinným příslušníkem' rozumí každá osoba definovaná nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy, na základě kterých jsou dávky poskytovány, nebo v případech uvedených v čl. 22 odst. 1 písm. a) a článku 31 právními předpisy členského státu, na jehož území má tato osoba bydliště; pokud však uvedené právní předpisy považují za rodinného příslušníka nebo člena domácnosti pouze osobu žijící se zaměstnanou osobou nebo osobou samostatně výdělečně činnou ve společné domácnosti, považuje se tato podmínka za splněnou, je-li dotyčná osoba výživou převážně odkázána na uvedenou osobu. Pokud právní předpisy členského státu o věcných dávkách v nemoci nebo mateřství neumožňují odlišit rodinné příslušníky od ostatních osob, na které se vztahují, má pojem ‚rodinný příslušník' význam uvedený v příloze I;"

d) (netýká se českého znění);

e) v písmenu j) se za poslední pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Výraz ‚právní předpisy' také vylučuje ustanovení upravující zvláštní systémy pro osoby samostatně výdělečně činné, jejichž zřízení je ponecháno na iniciativě zúčastněných osob nebo která se vztahují pouze na část území příslušného členského státu, bez ohledu na to, zda orgány veřejné moci rozhodly, že je zavedou jako povinné nebo rozšíří jejich oblast působnosti. Tyto zvláštní systémy jsou uvedeny v příloze II;"

f) v písm. r) prvním řádku se za slova „příspěvkové doby nebo doby zaměstnání" doplňují slova „nebo samostatné výdělečné činnosti";

g) písmeno s) se nahrazuje tímto:

„s) se ‚dobami zaměstnání' a ‚dobami samostatné výdělečné činnosti' rozumějí doby takto definované nebo za takové uznané právními předpisy, podle nichž byly získány, a všechny podobné doby, pokud je uvedené právní předpisy považují za rovnocenné dobám zaměstnání nebo dobám samostatné výdělečné činnosti;"

h) v písm. u) bodu i) posledním řádku se slova „v příloze I" nahrazují slovy „v příloze II".

3. V článku 2:

a) v odst. 1 prvním řádku se slovo „pracovníky" nahrazuje slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné" a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem;

b) v odstavci 2:

— prvním řádku se slova „po pracovnících, kteří podléhali" nahrazují slovy „po zaměstnaných osobách nebo osobách samostatně výdělečně činných, které podléhaly",

— třetím řádku se slova „těchto pracovníků" nahrazují slovy „těchto zaměstnaných osob nebo osob samostatně výdělečně činných".

4. V čl. 3 odst. 3 prvním řádku se slova „v příloze II" nahrazují slovy „v příloze III".

5. V čl. 7 odst. 2 písm. c) posledním řádku se slova „v příloze II" nahrazují slovy „v příloze III".

6. V článku 9 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení právních předpisů kteréhokoli členského státu, která podmiňují přístup k dobrovolnému nebo volitelnému pokračujícímu pojištění bydlištěm na území uvedeného státu, se nepoužijí na osoby, které mají bydliště na území kteréhokoli jiného členského státu, za předpokladu, že někdy během jejich pracovního života podléhaly právním předpisům dříve uvedeného státu jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné.“

7. V čl. 10 odst. 2 třetím řádku se slova „jako pracovník“ nahrazují slovy „jako zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“.

8. Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„*Článek 13*

Obecná pravidla

1. S výhradou článku 14c podléhají osoby, na které se vztahuje toto nařízení, pouze právním předpisům jediného členského státu. Tyto právní předpisy se určují v souladu s touto hlavou.

2. S výhradou článků 14 až 17:

a) osoba zaměstnaná na území jednoho členského státu podléhá právním předpisům uvedeného státu, i když má bydliště na území jiného členského státu nebo i když podnik nebo zaměstnavatel, které ji zaměstnávají, má sídlo nebo místo podnikání na území jiného členského státu;

b) osoba, která je samostatně výdělečně činná na území jednoho členského státu, podléhá právním předpisům uvedeného státu, i když má bydliště na území jiného členského státu;

c) osoba zaměstnaná na palubě lodi plující pod vlajkou členského státu podléhá právním předpisům uvedeného státu;

d) úředníci a osoby v podobném postavení podléhají právním předpisům členského státu, kterému je podřízen úřad, který je zaměstnává;

e) osoba odvedená nebo znovu povolaná do služby v ozbrojených silách nebo do náhradní civilní služby členského státu podléhá právním předpisům uvedeného státu. Je-li vznik nároku podle těchto právních předpisů podmíněn získáním dob pojištění před vstupem do této vojenské nebo civilní služby nebo po propuštění z ní, vezmou se v úvahu v nezbytné míře doby pojištění získané podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by šlo o doby pojištění získané podle právních předpisů dříve uvedeného státu. Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná odvedená nebo znovu povolaná do služby v ozbrojených silách nebo do náhradní civilní služby si ponechává postavení zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné.

Článek 14

Zvláštní pravidla pro jiné osoby než námořníky vykonávající závislou činnost

Pravidlo uvedené v čl. 13 odst. 2 písm. a) se použije s výhradou těchto výjimek a zvláštností:

1. a) osoba zaměstnaná na území členského státu podnikem, pro nějž obvykle pracuje, která je vyslána tímto podnikem na území jiného členského státu, aby tam pro něj vykonala práci, nadále podléhá právním předpisům prvního členského státu za předpokladu, že očekávané trvání této práce nepřekračuje 12 měsíců a že není vyslána, aby nahradila jinou osobu, které skončila doba jejího vyslání;

b) jestliže se vzhledem k nepředvídaným okolnostem doba vykonávané práce prodlouží oproti původně očekávané době a její trvání překročí 12 měsíců, nadále se použijí právní předpisy prvního členského státu až do dokončení této práce za předpokladu že příslušný úřad státu, na jehož území je dotyčná osoba vyslána, nebo subjekt určený uvedeným úřadem k tomu dá souhlas; o takový souhlas je nutno požádat před uplynutím původního dvanáctiměsíčního období. Souhlas však nelze udělit pro období překračující 12 měsíců.

2. Osoba obvykle zaměstnaná na území dvou nebo více členských států podléhá právním předpisům určeným

takto:

a) osoba patřící mezi zaměstnance, již cestují nebo létají, která je zaměstnancem podniku, jenž na cizí nebo na vlastní účet provozuje mezinárodní přepravu cestujících nebo zboží po železnici, silnici, ve vzduchu nebo po vnitrozemských vodních cestách a má sídlo nebo místo podnikání na území členského státu, podléhá právním předpisům posledně uvedeného státu, s těmito výjimkami:

i) pokud má uvedený podnik pobočku nebo stálé zastoupení na území jiného členského státu, než je stát, ve kterém má sídlo nebo místo podnikání, podléhá osoba zaměstnaná touto pobočkou nebo stálým zastoupením právním předpisům členského státu, na jehož území se pobočka nebo stálé zastoupení nalézá,

ii) pokud je osoba zaměstnaná převážně na území členského státu, ve kterém má bydliště, podléhá právním předpisům uvedeného státu, i když podnik, který ji zaměstnává, nemá na tomto území sídlo nebo místo podnikání ani pobočku nebo stálé zastoupení;

b) osoba jiná než uvedená v písmenu a) podléhá:

i) právním předpisům členského státu, na jehož území má bydliště, vykonává-li svou činnost částečně na uvedeném území, nebo pracuje-li pro několik podniků nebo zaměstnavatelů, kteří mají sídlo nebo místo podnikání na území různých členských států,

ii) právním předpisům členského státu, na jehož území má podnik nebo zaměstnavatel, pro které pracuje, sídlo nebo místo podnikání, nemá-li bydliště na území žádného členského státu, kde vykonává svou činnost.

3. Osoba je zaměstnaná na území jednoho členského státu podnikem, jenž má sídlo nebo místo podnikání na území jiného členského státu, která přechází společnou hranici těchto států, podléhá právním předpisům členského státu, na jehož území má podnik sídlo nebo místo podnikání.

Článek 14a

Zvláštní pravidla pro jiné osoby než námořníky vykonávající samostatnou výdělečnou činnost

Pravidlo uvedené v čl. 13 odst. 2 písm. b) se použije s výhradou těchto výjimek a zvláštností:

1. a) osoba obvykle samostatně výdělečně činná na území členského státu, která vykonává práci na území jiného členského státu, nadále podléhá právním předpisům prvního členského státu za předpokladu, že očekávané trvání této práce nepřekračuje 12 měsíců;

b) jestliže se vzhledem k nepředvídaným okolnostem doba vykonávané práce prodlouží oproti původně očekávané době a její trvání překročí 12 měsíců, nadále se použijí právní předpisy prvního členského státu až do dokončení této práce za předpokladu, že příslušný úřad členského státu, na jehož území dotyčná osoba pobývá za účelem provedení práce, nebo subjekt určený uvedeným úřadem k tomu dá souhlas; o tento souhlas je nutno požádat před uplynutím původního dvanáctiměsíčního období. Souhlas však nelze udělit pro období překračující 12 měsíců.

2. Osoba obvykle samostatně výdělečně činná na území dvou nebo více členských států podléhá právním předpisům členského státu, na jehož území má bydliště, vykonává-li nějakou část své činnosti na jeho území. Nevykonává-li žádnou činnost na území členského státu, ve kterém má bydliště, podléhá právním předpisům členského státu, na jehož území vykonává svou hlavní činnost. Kritéria pro určení hlavní činnosti stanoví nařízení uvedené v článku 97.

3. Osoba samostatně výdělečně činná v podniku, jenž má sídlo nebo místo podnikání na území jednoho členského státu, která přechází společnou hranici dvou členských

států, podléhá právním předpisům členského státu, na jehož území má podnik sídlo nebo místo podnikání.

4. Není-li uvedené osobě právními předpisy, kterým má podléhat v souladu s odstavci 2 nebo 3, umožněno zapojit se do důchodového systému ani na základě dobrovolnosti, podléhá dotyčná osoba právním předpisům jiného členského státu, které by byly použitelné nezávisle na těchto určitých ustanoveních, nebo jsou-li takto použitelné právní předpisy dvou nebo více členských států, podléhá osoba právním předpisům, jež byly určeny vzájemnou dohodou mezi příslušnými členskými státy nebo jejich příslušnými úřady.

Článek 14b

Zvláštní pravidla pro námořníky

Pravidlo uvedené v čl. 13 odst. 2 písm. c) se použije s výhradou těchto výjimek a zvláštností:

1. Osoba zaměstnaná podnikem, pro nějž obvykle pracuje, buď na území členského státu, nebo na palubě lodi plující pod vlajkou členského státu, která je vyslána tímto podnikem na palubu lodi plující pod vlajkou jiného členského státu, aby tam vykonala práci pro tento podnik, nepřestává podléhat právním předpisům dříve uvedeného členského státu, za podmínek stanovených v čl. 14 odst. 1.

2. Osoba obvykle samostatně výdělečně činná, buď na území členského státu, nebo na palubě lodi plující pod vlajkou členského státu, která vykonává práci na vlastní účet na palubě lodi plující pod vlajkou jiného členského státu, podléhá nadále právním předpisům dříve uvedeného členského státu, za podmínek stanovených v čl. 14a odst. 1.

3. Osoba, která obvykle nepracuje na moři a vykonává práci v pobřežních vodách nebo v přístavu členského státu na lodi plující pod vlajkou jiného členského státu uvnitř těchto pobřežních vod nebo uvedeného přístavu, ale není členem posádky, podléhá právním předpisům dříve uvedeného státu.

4. Osoba zaměstnaná na palubě lodi plující pod vlajkou členského státu a odměňovaná za tuto práci podnikem nebo osobou, jejichž sídlo nebo místo podnikání se nachází na území jiného členského státu, podléhá právním předpisům posledně uvedeného státu, pokud má bydliště na území tohoto státu; pro účely uvedených právních předpisů jsou podnik nebo osoba vyplácející odměnu považovány za zaměstnavatele.

Článek 14c

Zvláštní pravidla pro osoby současně zaměstnané na území jednoho členského státu a samostatně výdělečně činné na území jiného členského státu

1. Osoba, která je současně zaměstnaná na území jednoho členského státu a samostatně výdělečně činná na území jiného členského státu, podléhá:

a) s výhradou písmena b) právním předpisům členského státu, na jehož území vykonává závislou činnost;

b) v případech uvedených v příloze VII právním předpisům každého z těchto členských států, pokud jde o činnost vykonávanou na jeho území.

2. Prováděcí pravidla k odst. 1 písm. b) budou stanovena v nařízení, které má přijmout Rada na návrh Komise.

Článek 14d

Různá ustanovení

1. Osoba uvedená v čl. 14 odst. 2 a 3, čl. 14a odst. 2, 3 a 4 a v čl. 14c odst. 1 písm. a) se považuje pro účely použití právních předpisů určených v souladu s těmito ustanoveními za osobu, která vykonává veškerou svou výdělečnou činnost nebo činnosti na území dotyčného členského státu.

2. Ustanovení právních předpisů členského státu, podle nichž důchodce, který vykonává výdělečnou činnost, nepodléhá povinnému pojištění týkajícímu se této činnosti, se

rovněž vztahují na důchodce, který získal nárok na důchod podle právních předpisů jiného členského státu, pokud dotyčná osoba výslovně nepožádá, aby podléhala povinnému pojištění podáním žádosti instituci určené příslušným úřadem dříve zmíněného členského státu, uvedené v příloze 10 nařízení uvedeného v článku 97.“

9. V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Články 13 až 14d se nevztahují na dobrovolné ani na volitelné pokračující pojištění, ledaže pro některé z odvětví uvedených v článku 4 existuje v členském státě pouze dobrovolný systém pojištění.“

10. Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Výjimky z článků 13 až 16

Dva nebo více členských států, příslušné úřady těchto států nebo subjekty určené těmito úřady mohou vzájemnou dohodou stanovit výjimky z článků 13 až 16 v zájmu některých kategorií zaměstnaných osob nebo osob samostatně výdělečně činných nebo některých takových osob.“

11. V čl. 18 odst. 2 třetím řádku se slova „dotyčný pracovník byl pojištěn“ nahrazují slovy „dotyčná osoba byla pojištěna“.

12. V názvu oddílu 2 se slovo „Pracovníci“ nahrazuje slovem „Zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné“.

13. V čl. 19 odst. 1 prvním řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovem „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem a v odst. 2 druhém pododstavci čtvrtém řádku se slova „pracovník pojištěn“ nahrazují slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná pojištěna“.

14. (netýká se českého znění)

15. V čl. 21 odst. 1 prvním řádku, v čl. 21 odst. 2 druhém pododstavci druhém řádku a v čl. 21 odst. 4 prvním řádku se slova „Pracovník a jeho“ nahrazují slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná a její“ a v čl. 21 odst. 2 druhém pododstavci druhém řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná“.

16. V článku 22:

a) v odst. 1 prvním řádku se slovo „Pracovník“ nahrazuje slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem;

b) v odst. 3 prvním pododstavci prvním řádku se slovo „pracovníka“ nahrazuje slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečné činné“;

c) v odst. 3 druhém pododstavci třetím řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná“ a v odst. 3 druhém pododstavci písm. a) třetím řádku se slova „byl pracovník pojištěn“ nahrazují slovy „byla zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečné činná pojištěna“;

d) v odst. 4 prvním řádku se slovo „pracovníka“ nahrazuje slovy „zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou“.

17. V článku 23 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že se peněžité dávky vypočítávají na základě průměrného příjmu, stanoví tento průměrný příjem výhradně ve vztahu k příjmům zjištěným během dob získaných podle uvedených právních předpisů.

2. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že se peněžité dávky vypočítávají na základě paušálních příjmů, přihlíží výlučně k paušálním příjmům nebo případně k průměrným paušálním příjmům za doby získané podle uvedených právních předpisů.“

18. V čl. 24 odst. 1:

— prvním řádku se slova „pracovníka nebo jeho rodinného příslušníka“ nahrazují slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo jejího rodinného příslušníka“,

— čtvrtém řádku se slova „uvedený pracovník“ nahrazují slovy „uvedená zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“.

19. V článku 25:

a) v odst. 1 prvním řádku se za slova „Nezaměstnaná osoba“ vkládá čárka a slova „která byla dříve zaměstnána nebo byla samostatně výdělečně činnou osobou“;

b) v odst. 2 prvním řádku se za slova „Nezaměstnaná osoba“ vkládají slova „která byla dříve zaměstnána a“.

20. V čl. 26 odst. 1 prvním řádku se slova „Pracovník a jeho rodinní příslušníci nebo pozůstalí po něm“ nahrazují slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná a její rodinní příslušníci nebo pozůstalí po ní“.

21. Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Obecná ustanovení

1. Pro účely článků 28, 28a, 29 a 31 je důchodce, který pobírá dva nebo více důchodů náležejících mu podle právních předpisů jediného členského státu, považován za důchodce, který má nárok na důchod podle právních předpisů jednoho členského státu, ve smyslu těchto ustanovení.

2. Články 27 až 33 se nevztahují na důchodce ani na jeho rodinné příslušníky, kteří mají nárok na dávky podle právních předpisů členského státu v důsledku výkonu výdělečné činnosti. V tom případě se dotyčná osoba pro účely této kapitoly považuje za zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou nebo za rodinného příslušníka zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné.“

22. V článku 35:

a) Odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. S výhradou odstavce 2, pokud právní předpisy země pobytu nebo bydliště upravují několik systémů pojištění pro případ nemoci nebo mateřství, použijí se na základě článku 19, čl. 21 odst. 1, článků 22, 25, 26, čl. 28 odst. 1, čl. 29 odst. 1 nebo článku 31 ta ustanovení, která se týkají systému vztahujícího se na dělníky v ocelářském průmyslu. Pokud však uvedené právní předpisy upravují zvláštní systém pro pracovníky v dolech a podobných provozech, použijí se ustanovení takového systému na uvedenou kategorii pracovníků a jejich rodinných příslušníků za předpokladu, že instituce místa pobytu nebo bydliště, které je podána žádost, je k uplatnění takového systému příslušná.

2. Pokud právní předpisy země pobytu nebo bydliště upravují jeden nebo více zvláštních systémů vztahujících se na všechny nebo většinu pracovních kategorií osob samostatně výdělečně činných, které přiznávají věcné dávky méně příznivé než přiznávané zaměstnaným osobám, použijí se na dotyčné osoby a jejich rodinné příslušníky na základě čl. 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2, čl. 22 odst. 1 bodu i) a odst. 3, čl. 28 odst. 1 písm. a) a čl. 31 písm. a) ta ustanovení, která se týkají systému nebo systémů určených prováděcím nařízením uvedeným v článku 97,

a) pokud je v příslušném státě dotyčná osoba pojištěna v rámci zvláštního systému pro osoby samostatně výdělečně činné, který rovněž přiznává méně příznivé věcné dávky, než jsou dávky přiznávané zaměstnaným osobám, nebo

b) pokud má osoba pobírající jeden nebo více důchodů podle právních předpisů příslušného členského státu nebo členských států v důchodových záležitostech pouze nárok na věcné dávky stanovené zvláštním systémem pro osoby samostatně výdělečně činné, který rovněž přiznává méně příznivé věcné dávky, než jsou dávky přiznávané zaměstnaným osobám.“

b) Odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

c) V novém odstavci 3 ve druhém řádku se slova „pracovníky a“ nahrazují slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné ani na“.

23. V hlavě III kapitole 2 názvu oddílu 1 se slovo „pracovníci“ nahrazuje slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné“.

24. V článku 37:

a) v odst. 1 prvním řádku se slova „Pracovník, který“ nahrazují slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, která“ a slova „a který získal“ se nahrazují slovy „a která získala“;

b) v odst. 2 prvním řádku se slova „Příloha III“ nahrazují slovy „Příloha IV“.

25. a) V článku 38 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud právní předpisy členského státu podmiňují poskytování některých dávek získáním dob pojištění pouze v povolání, které podléhá zvláštnímu systému pro zaměstnané osoby, nebo případně v určených zaměstnáních, doby pojištění získané podle právních předpisů jiného z členských států se vezmou v úvahu pro účely poskytnutí těchto dávek pouze, pokud byly získány v rámci odpovídajícího systému nebo, pokud tomu tak není, ve stejném povolání, nebo případně ve stejném zaměstnání. Nesplňuje-li po přihlédnutí k takto získaným dobám dotyčná osoba podmínky pro pobírání těchto dávek, vezmou se tyto doby v úvahu pro poskytování dávek podle obecného systému nebo, není-li takový systém, podle systému uplatňovaného na dělníky nebo ostatní zaměstnance, podle okolností.“

b) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pokud právní předpisy členského státu podmiňují poskytování některých dávek získáním dob pojištění pouzev povolání podléhajícím zvláštnímu systému pro

osoby samostatně výdělečně činné, berou se doby pojištění získané podle právních předpisů jiných členských států v úvahu pro poskytování těchto dávek, pouze pokud byly získány v rámci odpovídajícího systému, není-li takový systém, ve stejném povolání.

Nesplňuje-li dotyčná osoba po přihlédnutí k takto získaným dobám podmínky pro pobírání těchto dávek, vezmou se tyto doby v úvahu pro poskytování dávek podle obecného systému, nebo není-li takový systém, podle systému uplatňovaného na dělníky nebo ostatní zaměstnance, podle okolností, pokud byly získány podle jiného systému než uvedeného odpovídajícího systému a za předpokladu, že dotyčná osoba byla rovněž pojištěna v rámci tohoto obecného systému, nebo není-li takový systém, podle systému uplatňovaného na dělníky nebo ostatní zaměstnance, podle okolností."

26. V článku 39 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Osoba, která nemá nárok na dávky podle odstavce 1, obdrží dávky, na které má ještě nárok podle právních předpisů jiného členského státu, případně s přihlédnutím k článku 38."

27. V hlavě III kapitole 2 názvu oddílu 2 se slovo „pracovníci" nahrazuje slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné."

28. V článku 40:

a) v odst. 1 prvním řádku se slova „pracovník, který" nahrazují slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, která";

b) v odst. 2 prvním řádku se slova „pracovník, u nějž" nahrazují slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, u níž" a slova „v příloze III" se nahrazují slovy „příloze IV"

— ve třetím řádku,

— v první odrážce posledním řádku,

— v druhé odrážce posledním řádku;

c) v odst. 3 písm. a):

— druhém řádku se slova „v příloze III" nahrazují slovy „v příloze IV",

— v pátém řádku se slova „jestliže u pracovníka, který" nahrazují slovy „jestliže u zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, která";

d) v odst. 4 třetím řádku se slova „v příloze IV" nahrazují slovy „v příloze V".

29. V článku 41:

a) odst. 1 prvním řádku se slovo „pracovník" nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná";

b) odst. 1 písm. d) bodě iii) posledním řádku se slova „v příloze III" nahrazují slovy „v příloze IV";

c) odst. 2 prvním řádku se slovo „pracovník" nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná" a slovo „mu" se nahrazuje slovem „jí".

30. V článku 44:

a) názvu se slovo „pracovník" nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná";

b) odst. 1 prvním řádku se slova „pracovníka, který" nahrazují slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, která" a slova „po něm" se nahrazují slovy „po ní";

c) odst. 2 třetím řádku se slova „kterým pracovník podléhal" nahrazují slovy „jimž zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhala".

31. V článku 45:

a) názvu se slova „pracovník podléhal" nahrazují slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhala";

b) odstavci 2:

— druhém řádku se za slova „dob pojištění" vkládá slovo „výhradně",

— druhém řádku se za slova „zvláštnímu systému" vkládají slova „pro zaměstnané osoby";

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pokud právní předpisy členského státu podmiňují poskytování některých dávek získáním dob pojištění výhradně v povolání podléhajícímu zvláštnímu systému pro osoby samostatně výdělečně činné, berou se doby získané podle právních předpisů jiných členských států v úvahu pro poskytování těchto dávek jen tehdy, pokud byly získány v rámci odpovídajících systémů, nebo není-li takový systém, ve stejném povolání.

Nesplňuje-li po přihlédnutí k takto získaným dobám dotyčná osoba podmínky pro pobírání těchto dávek, vezmou se tyto doby v úvahu pro poskytování dávek v rámci obecného systému, nebo není-li takový systém, podle systému uplatňovaného na dělníky nebo ostatní zaměstnance, podle okolností, pokud byly získány podle jiného systému než uvedeného odpovídajícího systému a za podmínky, že dotyčná osoba byla pojištěna v rámci tohoto obecného systému, nebo není-li takový systém, v rámci systému uplatňovaného na dělníky nebo ostatní zaměstnance, podle okolností.“;

d) odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a zní takto:

„4. Pokud právní předpisy členského státu, které podmiňují poskytování dávek tím, že zaměstnaná osoba podléhala uvedeným právním předpisům v době vzniku pojistné události, nemají žádné požadavky ohledně délky dob pojištění ani pro přiznání nároku, ani pro výpočet dávky, je každá zaměstnaná osoba, která již nepodléhá těmto právním předpisům, pro účely této kapitoly považována za osobu jim stále podléhající v době, kdy došlo k pojistné události, pokud v té době podléhala právním předpisům jiného členského státu, nebo pokud tomu tak není, může-li požádat o dávku podle právních předpisů jiného členského státu. Tato druhá podmínka se však považuje za splněnou v případě uvedeném v čl. 48 odst. 1.“;

e) doplňují se nové odstavce, které zní:

„5. Odstavec 4 se vztahuje na osoby samostatně výdělečně činné pro účely určení, zda byly splněny podmínky pro nárok na pozůstalostní dávky.

6. Pokud právní předpisy členského státu, který podmiňuje poskytování dávek v invaliditě tím, že dotyčná osoba podléhala uvedeným právním předpisům v době vzniku pojistné události, nemají žádné požadavky ohledně délky dob pojištění ani pro přiznání nároku, ani pro výpočet dávky, je každá osoba samostatně výdělečně činná, která již nepodléhá těmto právním předpisům, pro účely této kapitoly považována za osobu jim stále podléhající v době, kdy došlo k pojistné události, pokud v té době podléhala právním předpisům jiného členského státu.“

32. V článku 46:

a) v odst. 1 prvním pododstavci druhém řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovem „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“;

b) v odst. 2 druhém řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovem „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“;

c) v odst. 2 písm. a) třetím řádku se slova „na ni“ nahrazují slovy „na zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou“.

33. V článku 47 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro výpočet teoretické výše uvedené v čl. 46 odst. 2 písm. a) se použijí tato pravidla:

a) pokud se podle právních předpisů členského státu dávky vypočítávají na základě průměrného příjmu, průměrného příspěvku, průměrného zvýšení nebo poměru, který byl během dob pojištění mezi hrubým příjmem žadatele a průměrným hrubým příjmem všech pojištěných osob, s výjimkou učňů, určí tyto průměrné částky a poměry příslušná instituce uvedeného státu pouze na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů uvedeného státu nebo na základě hrubého příjmu, který pobírala dotyčná osoba pouze během těchto dob;

b) pokud se podle právních předpisů členského státu dávky vypočítávají na základě částky příjmů, příspěvků nebo zvýšení, určí příslušná instituce uvedeného státu příjmy, příspěvky a zvýšení, které se mají vzít v úvahu, pokud jde o doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů jiných členských států na základě průměrných příjmů, příspěvků nebo zvýšení zaznamenaných s ohledem na doby pojištění získané podle jí uplatňovaných právních předpisů;

c) pokud se podle právních předpisů členského státu dávky vypočítávají na základě paušálního příjmu nebo paušální částky, považuje příslušná instituce uvedeného státu paušální příjem nebo částku, které má vzít v úvahu pro účely dob pojištění nebo bydlení získaných podle právních předpisů jiného členského státu, za rovné paušálnímu příjmu nebo částce nebo popřípadě průměru paušálních příjmů nebo částek odpovídajícím dobám pojištění získaným podle jí uplatňovaných právních předpisů;

d) pokud se podle právních předpisů členského státu dávky vypočítávají za některé doby na základě částky příjmu a za jiné doby na základě paušálního příjmu nebo paušální částky, vezme příslušná instituce uvedeného státu s ohledem na doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů jiného členského státu v úvahu příjmy nebo částky určené v souladu s písmeny b) nebo c) nebo popřípadě průměr těchto příjmů nebo částek; pokud se dávky vypočítávají na základě paušálního příjmu nebo paušální částky za všechny doby získané podle jí

uplatňovaných právních předpisů, považuje příslušná instituce příjem, který se má vzít v úvahu s ohledem nadoby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů jiných členských států, za rovný teoretickému příjmu odpovídajícímu tomuto paušálnímu příjmu nebo paušální částce.“

34. V čl. 52 prvním řádku se slovo „Pracovník“ nahrazuje slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem.

35. V čl. 53 posledním řádku se slova „měl pracovník“ nahrazují slovy „měla dotyčná osoba“.

36. V čl. 54 odst. 1 prvním řádku a odst. 2 prvním řádku se slovo „Pracovník“ nahrazuje slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem.

37. V čl. 55 odst. 1 prvním řádku se slovo „Pracovník“ nahrazuje slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem.

38. V článku 58 se odstavec 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že výpočet peněžitých dávek je založen na průměrných příjmech, určí tyto průměrné příjmy výlučně na základě příjmů zaznamenaných během dob získaných podle uvedených právních předpisů.

2. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že výpočet peněžitých dávek je založen na paušálních příjmech, bere v úvahu výlučně paušální příjmy, nebo případně průměr paušálních příjmů odpovídající dobám získaným podle uvedených právních předpisů.“

39. V článku 60 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případě zhoršení nemoci z povolání, pro kterou zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná pobírala nebo pobírá dávku podle právních předpisů členského státu, se použijí tato pravidla:

a) nevykonávala-li dotyčná osoba po dobu pobírání dávek povolání podle právních předpisů jiného členského státu způsobilé vyvolat nebo zhoršit příslušnou nemoc, je příslušná instituce prvního státu povinna uhradit náklady na dávky podle jí uplatňovaných právních předpisů, s přihlédnutím ke zhoršení;

b) vykonávala-li dotyčná osoba po dobu pobírání dávek takové povolání podle právních předpisů jiného členského státu, je příslušná instituce prvního členského státu povinna uhradit náklady na dávky podle jí uplatňovaných právních předpisů bez přihlédnutí ke zhoršení. Příslušná instituce druhého členského státu přizná dotyčné osobě doplatek, jehož výše se rovná rozdílu mezi částkou dávek náležejících po zhoršení a částkou, která by byla náležela před zhoršením podle jí uplatňovaných právních předpisů, jako by tato nemoc z povolání vznikla podle právních předpisů uvedeného členského státu;

c) nemá-li v případě uvedeném v písmenu b) zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná trpící sklerogenickou pneumokoniózou nebo nemocí určenou podle čl. 57 odst. 4 nárok na dávky podle právních předpisů druhého členského státu, je příslušná instituce prvního členského státu povinna poskytovat dávky podle jí uplatňovaných právních předpisů s přihlédnutím ke zhoršení. Příslušná instituce druhého státu však uhradí náklady rozdílu mezi částkou peněžitých dávek, včetně důchodů, náležejících od příslušné instituce prvního členského státu, s přihlédnutím ke zhoršení a částkou odpovídajících dávek, které náležely před zhoršením.“

40. V čl. 61 odst. 1 druhém řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „dotyčná osoba“.

41. V čl. 62 odst. 1 druhém řádku se slova „na pracovníky“ nahrazují slovy „na zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné“.

42. V čl. 65 odst. 1 prvním řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“.

43. V čl. 67 odst. 1 a 2 se slova „získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu“ nahrazují slovy „které dotyčná osoba získala jako zaměstnaná osoba podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu“.

44. V čl. 69 odst. 1 prvním řádku se slovo „Pracovník“ nahrazuje slovy „Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem.

45. V čl. 70 odst. 1 druhém pododstavci prvním řádku se slova „pracovník podléhal“ nahrazují slovy „zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhala“.

46. V čl. 71 odst. 1:

a) prvním řádku se slova „Nezaměstnaná osoba, která“ nahrazují slovy „Nezaměstnaná osoba, která byla dříve zaměstnaná a která“;

b) písm. b) bodu i) prvním řádku a písm. b) bodu ii) prvním řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba“ a následující text se gramaticky upravuje odpovídajícím způsobem;

c) písm. b) bodu ii) šestém řádku se slova „takový pracovník“ nahrazují slovy „taková zaměstnaná osoba“ a slova „podléhal“ se nahrazuje slovem „podléhala“.

47. V hlavě III kapitole 7:

a) se název nahrazuje tímto:

„RODINNÉ DÁVKY A PŘÍDAVKY“;

b) v oddílu 1 se název nahrazuje tímto:*„Společná ustanovení pro dávky pro zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a nezaměstnané osoby“*;

c) v oddílu 2 názvu se slova „Pracovníci a nezaměstnané osoby“ nahrazují slovy „Zaměstnané a nezaměstnané osoby“.

48. Název článku 72 zní „Sčítání dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti“ a v článku samotném se slova „k dobám pojištění nebo zaměstnání“ nahrazují slovy „k dobám pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti“.

49. V článku 73:

a) se název nahrazuje tímto:

„Zaměstnané osoby“;

b) v odst. 1 prvním řádku a odst. 2 prvním a čtvrtém řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba“;

c) se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zaměstnaná osoba, která podléhá francouzským právním předpisů na základě čl. 14 odst. 1, má však nárok na rodinné dávky vymezené v příloze VI s ohledem své na rodinné příslušníky, kteří ji doprovázejí na území členského státu, kde pracuje.“

50. V čl. 74 odst. 1 prvním řádku a čl. 74 odst. 2 se slova „nezaměstnaná osoba pobírající“ se nahrazuje slovy „nezaměstnaná osoba, která byla dříve zaměstnaná a která pobírá“.

51. V článku 75:

a) odst. 1 písm. a) třetím řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „zaměstnaná osoba“;

b) v odst. 2 písm. b) druhém řádku se slovo „pracovníkovi“ nahrazuje slovy „zaměstnané osobě“.

52. V článku 78:

a) odst. 2 písm. a) prvním řádku a písm. b) prvním řádku se slova „zemřelém pracovníkovi“ nahrazují slovy „zemřelé zaměstnané osobě nebo zemřelé osobě samostatně výdělečně činné“;

b) odst. 2 písm. b) bodu ii) druhém řádku se slova „zemřelý pracovník“ nahrazují slovy „zemřelý“.

53. V článku 79:

a) odst. 1:

— prvním pododstavci třetím řádku se slova „zemřelý pracovník“ nahrazují slovem „zemřelý“,

— druhém pododstavci písm. a) čtvrtém řádku se mezi slova „zaměstnání“ a „nebo bydlení“ vkládají slova „samostatné výdělečné činnosti“;

b) v odst. 2 posledním řádku se slovo „pracovník“ nahrazuje slovy „důchodce nebo zemřelý“;

c) v odst. 3 posledním řádku se slovo „pracovníka“ nahrazuje slovy „zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné“.

54. V článku 89 se slova „v příloze V“ nahrazují slovy „v příloze VI“.

55. V čl. 93 odst. 2 druhém pododstavci druhém řádku se slova „nebo jeho zaměstnancům“ nahrazují slovy „nebo osobám jím zaměstnaným“.

56. Přílohy I až V se označují jako přílohy II až VI a vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA I

OSOBNÍ PŮSOBNOST

I. **Zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné**

(čl. 1 písm. a) body ii) a iii) nařízení)

A. BELGIE

Neuplatňuje se.

B. DÁNSKO

1. Za zaměstnanou osobu ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, která na základě výkonu zaměstnání podléhá právním předpisům týkajícím se pracovních úrazů a nemocí z povolání.

2. Za osobu samostatně výdělečně činnou ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, která má podle zákona o denních peněžitých dávkách v nemoci nebo mateřství nárok na tyto dávky na základě příjmu z výkonu povolání jiného, než je mzda nebo plat.

C. NĚMECKO

Je-li institucí příslušnou pro poskytování rodinných dávek v souladu s hlavou III kapitolou 7 nařízení německá instituce, je ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení za:

a) ‚zaměstnanou osobou' považována každá osoba povinně pojištěná pro případ nezaměstnanosti nebo každá osoba, která v důsledku tohoto pojištění získá peněžité dávky v rámci nemocenského pojištění nebo srovnatelné dávky;

b) ‚osobou samostatně výdělečně činnou' považována každá osoba vykonávající samostatnou výdělečnou činnost, která je povinna

— zapojit se do systému starobního důchodového pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné a platit příspěvky, nebo

— zapojit se do systému v rámci povinného důchodového pojištění.

D. FRANCIE

Neuplatňuje se.

E. ŘECKO

1. Za zaměstnané osoby ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu iii) nařízení jsou považovány osoby pojištěné v rámci systému OGA, které vykonávají svou činnost výhradně jako zaměstnané osoby nebo které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jiného členského státu a které následně jsou nebo byly ‚zaměstnanými osobami' ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení.

2. Pro účely poskytování rodinných přídavků ze státního systému jsou za zaměstnané osoby ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení považovány osoby uvedené v čl. 1 písm. a) bodech i) a iii) nařízení.

F. IRSKO

1. Za zaměstnanou osobu ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, která je povinně nebo dobrovolně pojištěna na základě článků 5 a 37 konsolidovaného zákona o sociálním zabezpečení z roku 1981 [Social Welfare (Consolidation) Act 1891].

2. Za osobu samostatně výdělečně činnou ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, která vykonává výdělečnou činnost bez pracovní smlouvy nebo která odešla do důchodu po skončení této činnosti. Pokud jde o věcné dávky v nemoci, musí mít dotyčná osoba rovněž nárok na takové dávky podle článků 45 nebo 46 zákona o zdraví z roku 1970 (Health Act 1970).

G. ITÁLIE

Neuplatňuje se.

H. LUCEMBURSKO

Neuplatňuje se.

I. NIZOZEMSKO

Za osobu samostatně výdělečně činnou ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba vykonávající činnost nebo povolání bez pracovní smlouvy.

J. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Za zaměstnanou osobu nebo osobou samostatně výdělečně činnou ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, která je zaměstnancem („employed earner“) nebo osobou samostatně výdělečně činnou („self-employed earner“) ve smyslu právních předpisů Velké Británie nebo právních předpisů Severního Irska. Za zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) nařízení je považována každá osoba, které náleží příspěvky jako zaměstnané osobě („employed person“) nebo osobě samostatně výdělečně činné („self-employed person“) v souladu s právními předpisy Gibraltaru.

II. **Rodinní příslušníci**

(čl. 1 písm. f) druhá věta nařízení)

A. BELGIE

Neuplatňuje se.

B. DÁNSKO

Pro účely stanovení nároků na věcné dávky podle čl. 22 odst. 1 písm. a) a článku 31 nařízení se „rodinným příslušníkem“ rozumí každá osoba považovaná za rodinného příslušníka podle zákona o veřejném zdravotnictví.

C. NĚMECKO

Neuplatňuje se.

D. FRANCIE

Neuplatňuje se.

E. ŘECKO

Neuplatňuje se.

F. IRSKO

Pro účely stanovení nároku na věcné dávky podle čl. 22 odst. 1 písm. a) a článku 31 nařízení se ‚rodinným příslušníkem' rozumí každá osoba považovaná za vyživovanou zaměstnanou osobou nebo osobou samostatně výdělečně činnou pro účely zákonů o ochraně zdraví z let 1947 až 1970 (Health Acts 1947-1970).

G. ITÁLIE

Neuplatňuje se.

H. LUCEMBURSKO

Neuplatňuje se.

I. NIZOZEMSKO

Neuplatňuje se.

J. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Pro účely stanovení nároků na věcné dávky podle čl. 22 odst. 1 písm. a) a článku 31 nařízení se ‚rodinným příslušníkem' rozumí:

a) podle právních předpisů Velké Británie nebo Severního Irska každá osoba považovaná za vyživovanou ve smyslu zákona o sociálním zabezpečení z roku 1975 (Social Security Act 1975) nebo případně zákona o sociálním zabezpečení v Severním Irsku z roku 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975] a

b) podle právních předpisů Gibraltaru každá osoba považovaná za vyživovanou ve smyslu výnosu z roku 1973 o lékařské skupinové praxi (Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973).“

57. V příloze II:

a) se název nahrazuje tímto:

„*PŘÍLOHA II*

(čl. 1 písm. u) nařízení)

I. Zvláštní příspěvky při narození dítěte vyňaté z oblasti působnosti nařízení na základě čl. 1 písm. u)“;

b) doplňuje se nová část:

„II. **Zvláštní systémy pro osoby samostatně výdělečně činné vyňaté z oblasti působnosti nařízení na základě čl. 1 písm. j) druhého pododstavce**

A. BELGIE

Neuplatňuje se.

B. DÁNSKO

Neuplatňuje se.

C. NĚMECKO

Pojišťovací instituce a instituce sociálního zabezpečení (Versicherungs- und Versorgungswerke) pro lékaře, zubní lékaře, veterinární lékaře, lékárníky, advokáty a právní zástupce, patentové zástupce (Patentanwälte), státní notáře, auditory (Wirtschaftsprüfer), daňové poradce (Steuerbevollmächtigte), námořní lodivody (Seelotsen) a architekty zřízené na základě právních předpisů spolkových zemí, a jiné pojišťovací instituce a instituce sociálního zabezpečení, zejména fondy sociálního pojištění (Fürsorgeeinrichtingungen) a systém pro rozšířené rozdělení honorářů (erweiterte Honorarverteilung).

D. FRANCIE

1. Osoby samostatně výdělečně činné mimo oblast zemědělství:

   a) Doplňkové systémy důchodového pojištění a systémy pojištění pro případ invalidity a smrti pro osoby samostatně výdělečně činné, jak jsou uvedeny v článcích L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 a L 683-1 zákoníku sociálního zabezpečení.

   b) Dodatečné dávky uvedené v článku 9 zákona č. 66 509 ze dne 12. července 1966.

2. Osoby samostatně výdělečně činné v zemědělství:

   Typy pojištění stanovené v článcích 1049 a 1234.19 zemědělského zákoníku týkající se jednak nemoci, mateřství a stáří a jednak pracovních úrazů a nemocí z povolání osob samostatně výdělečně činných v zemědělství.

E. ŘECKO

Neuplatňuje se.

F. IRSKO

Neuplatňuje se.

G. ITÁLIE

Neuplatňuje se.

H. LUCEMBURSKO

Neuplatňuje se.

I. NIZOZEMSKO

Neuplatňuje se.

J. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Neuplatňuje se.“

58. V příloze III části A oddíle 7 BELGIE — LUCEMBURSKO se dosavadní znění označuje jako písmeno a) a doplňuje se nové písmeno, které zní:

„b) Výměna dopisů ze dnů 10. a 12. července 1968 týkající se osob samostatně výdělečně činných.“

59. V příloze IV:

a) se oddíl A nahrazuje tímto:

„A. BELGIE

Právní předpisy týkající se obecného systému invalidního pojištění, zvláštního systému invalidního pojištění pro horníky a zvláštního systému pro námořníky obchodního námořnictva a právní předpisy o pojištění pro případ pracovní neschopnosti pro osoby samostatně výdělečně činné.“

b) bod D se nahrazuje tímto:

„D. FRANCIE

1. Zaměstnané osoby

Všechny právní předpisy o invalidním pojištění, s výjimkou právních předpisů týkajících se invalidního pojištění systému sociálního zabezpečení pro horníky.

2. Osoby samostatně výdělečně činné

Právní předpisy týkající se invalidního pojištění pro osoby samostatně výdělečně činné v zemědělství.“

60. Příloha VI se nahrazuje tímto:

„*PŘÍLOHA VI*

(Článek 89 nařízení)

Zvláštnosti uplatňování právních předpisů některých členských států

A. BELGIE

1. Na osoby, jejichž nárok na věcné dávky nemocenského pojištění vyplývá z úpravy belgického systému povinného nemocenského a invalidního pojištění použitelného na osoby samostatně výdělečně činné, se vztahuje hlava III kapitola 1 nařízení včetně čl. 35 odst. 1 za těchto podmínek:

a) v případě pobytu na území jiného členského státu než Belgie mají dotyčné osoby nárok na

i) věcné dávky s ohledem na lékařskou péči v případě hospitalizace stanovené podle právních předpisů členského státu pobytu;

ii) náhradu příslušnou belgickou institucí, pokud jde o ostatní věcné dávky stanovené podle belgického systému v sazbě stanovené podle právních předpisů státu pobytu;

b) v případě, že mají bydliště na území jiného členského státu než Belgie, mají dotyčné osoby nárok na věcné dávky stanovené podle právních předpisů členského státu bydliště za předpokladu, že platí příslušné belgické instituci doplňkový příspěvek stanovený belgickými předpisy.

2. Pro účely uplatňování hlavy III kapitol 7 a 8 nařízení příslušnou belgickou institucí se dítě považuje za vychovávané v členském státě, na jehož území má bydliště.

3. Pro účely čl. 46 odst. 2 nařízení se doby důchodového pojištění získané podle belgických právních předpisů před 1. lednem 1945 rovněž považují za doby pojištění získané podle belgických právních předpisů týkajících se obecného systému invalidního pojištění a systému pro námořníky.

4. Pro účely čl. 40 odst. 3 písm. a) bodu ii) se berou v úvahu pouze doby, během nichž byla zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná v pracovní neschopnosti ve smyslu belgických právních předpisů.

5. Pro účely čl. 46 odst. 2 nařízení jsou doby důchodového pojištění získané osobami samostatně výdělečně činnými podle belgických právních předpisů před vstupem v platnost právních předpisů o pracovní neschopnosti osob samostatně výdělečně činných, považovány za doby získané podle posledně uvedených právních předpisů.

6. Pro určení, zda jsou splněny požadavky týkající se nároku na dávky v nezaměstnanosti uložené belgickými právními předpisy, se berou v úvahu dny přijaté za rovnocenné ve smyslu uvedených právních předpisů pouze tehdy, byly-li odpracované dny, které jim předcházely, dny placeného zaměstnání.

B. DÁNSKO

1. Doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získané v jiném členském státě než Dánsku se berou v úvahu pro přijetí do povoleného fondu pojištění pro případ nezaměstnanosti, jako by šlo o doby zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získané v Dánsku.

2. Zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné, žadatelé o důchod a důchodci a jejich rodinní příslušníci uvedení v článku 19, čl. 22 odst. 1 a 3, čl. 25 odst. 1 a 3, čl. 26 odst. 1, článcích 28a, 29 a 31 nařízení, kteří mají bydliště v Dánsku nebo zde pobývají, mají nárok na věcné dávky za stejných podmínek jako jsou ty stanovené dánskými právními předpisy pro osoby, jejichž příjem nepřevyšuje úroveň uvedenou v článku 3 zákona č. 311 o veřejném zdravotnictví ze dne 9. června 1971, pokud náklady na uvedené dávky nese instituce jiného členského státu než Dánska.

3. Ustanovení čl. 1 odst. 1 č. 2 zákona o starobních důchodech, čl. 1 odst. 1 č. 2 zákona o invalidních důchodech a čl. 2 odst. 1 č. 2 zákona o vdovských důchodech a příspěvcích se nevztahují na zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo pozůstalé po nich, kteří mají bydliště na území jiného členského státu než Dánska.

4. Ustanovení dánských právních předpisů upravující starobní a vdovské důchody se vztahují na vdovu po zaměstnané osobě nebo osobě samostatně výdělečně činné podléhající dánským právním předpisům, i když neměla bydliště v Dánsku.

5. Nařízením nejsou dotčena přechodná ustanovení podle dánských zákonů ze dne 7. června 1972 týkající se důchodových práv dánských státních příslušníků, kteří mají skutečné bydliště v Dánsku po určitou dobu bezprostředně předcházející datu žádosti. Důchod je však za těchto podmínek stanovených pro dánské státní příslušníky přiznán státním příslušníkům jiných členských států, kteří měli skutečné bydliště v Dánsku během roku přímo předcházejícího datu žádosti.

6. a) Doby, během kterých příhraniční pracovník, který má bydliště na území jiného členského státu než Dánska, vykonával svou výdělečnou činnost v Dánsku, se pro účely dánských právních předpisů považují za doby bydlení. Totéž platí pro doby, kdy je příhraniční pracovník vyslán nebo poskytuje služby v jiném členském státě než Dánsku.

b) Doby, během kterých sezonní pracovník, který má bydliště na území jiného členského státu než Dánska, vykonává své povolání v Dánsku, se pro účely dánských právních předpisů považují za doby bydlení. Totéž platí pro doby, kdy je sezonní pracovník vyslán na území členského státu jiného než Dánska.

7. Pro určení, zda jsou splněny podmínky nároku na dávky v mateřství stanovené v kapitole 12 zákona o denních příspěvcích v případě nemoci nebo mateřství, pokud dotyčná osoba nepodléhala dánským právním předpisům po celou dobu uvedenou v čl. 34 odst. 1 nebo 2 výše uvedeného zákona,

a) se berou v úvahu doby pojištění získané popřípadě podle právních předpisů jiného členského státu než Dánska během uvedené referenční doby, po kterou dotyčná osoba nepodléhala dánským právním předpisům, jako by šlo o doby získané podle posledně uvedených právních předpisů, a

b) má se za to, že dotyčná osoba pobírala v průběhu dob, které se vezmou v úvahu, průměrný plat rovnající se průměrnému platu zjištěnému během dob získaných podle dánských právních předpisů za referenční dobu.

8. Pro účely čl. 12 odst. 2 nařízení na dánské právní předpisy se invalidní, starobní a vdovské důchody považují za dávky stejného druhu.

9. Pro účely článku 67 nařízení se dávky v nezaměstnanosti pro osoby samostatně výdělečně činné pojištěné v Dánsku vypočítávají v souladu s dánskými právními předpisy.

C. NĚMECKO

1. a) Pokud již neexistuje ustanovení německých právních předpisů ve věci úrazového pojištění, poskytnou německé instituce rovněž odškodnění v souladu s uvedenými právními předpisy v případě pracovních úrazů (a nemocí z povolání), ke kterým došlo v Alsasku-Lotrinsku před 1. lednem 1919, a za jejichž náklady nepřevzaly francouzské instituce odpovědnost na základě rozhodnutí rady Společnosti národů ze dne 21. června 1921 (Reichsgesetzblatt, s. 1289), pokud dotyčná osoba nebo její pozůstalí mají bydliště v členském státě.

b) Článek 10 nařízení se nedotýká ustanovení, podle nichž pracovní úrazy (a nemoci z povolání), k nimž dojde mimo území Spolkové republiky Německo, a doby získané mimo toto území nezakládají nárok na vyplácení dávek nebo jej zakládají jen po splnění určitých podmínek, jestliže má oprávněná osoba bydliště mimo území Spolkové republiky Německo.

2. a) Pro určení, zda doby považované německými právními předpisy za doby přerušení (Ausfallzeiten) nebo za doplňkové doby (Zurechnungszeiten) vzít v úvahu jako takové, jsou povinné příspěvky placené podle právních předpisů jiného členského státu a pojištění v rámci systému pojištění jiného členského státu považovány za rovné povinným příspěvkům placeným podle německých právních předpisů a pojištění v rámci německého systému důchodového pojištění. Toto ustanovení se nevztahuje na důchodové pojištění zemědělců Spolkové republiky Německo nebo na odpovídající zvláštní systémy v jiných členských státech.

Při výpočtu počtu kalendářních měsíců, které uplynuly mezi dnem vstupu do systému pojištění a pojistnou událostí, se nevezmou v úvahu doby, ke kterým se přihlíží podle právních předpisů jiného členského státu a které spadají mezi tato dvě data, ani doby, po které dotyčná osoba pobírala důchod.

b) Písmeno a) se nevztahuje na paušální doby přerušení (pauschale Ausfallzeit). Ty se určí výhradně na základě dob pojištění získaných v Německu.

c) Přihlížení k doplňkovým dobám (Zurechnungszeit) na základě německých právních předpisů o důchodovém pojištění pro horníky podléhá mimo jiné podmínce, že poslední příspěvek placený podle německých právních předpisů byl placen do důchodového pojištění pro horníky.

d) Pro přihlížení k německým náhradním dobám (Ersatzzeiten) jsou použitelné pouze německé právní předpisy.

e) Odchylně od písmene d) se následující ustanovení vztahují na osoby pojištěné v rámci německého systému důchodového pojištění, které měly bydliště na německém území pod nizozemskou správou v době od 1. ledna 1948 do 31. července 1963, pro účely přihlížení k německým náhradním dobám (Ersatzzeiten) ve smyslu čl. 1251 odst. 2 německého zákona o sociálním zabezpečení (RVO) nebo odpovídajících ustanovení, placení příspěvků do nizozemského pojištění během této doby je považováno za rovnocenné výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti podléhající povinnému pojištění ve smyslu německých právních předpisů.

3. Pokud jde o platby do německých fondů nemocenského pojištění, povinné platby příspěvků uvedených v čl. 26 odst. 2 nařízení se odloží, dokud není přijato rozhodnutí týkající se žádostí o důchody.

4. Pro určení, zda dítě pobírá sirotčí důchod, je pobírání jedné z dávek uvedených v článku 78 nebo jiných rodinných dávek poskytovaných podle francouzských právních předpisů nezletilému dítěti s bydlištěm ve Francii považováno za rovnocenné pobírání sirotčího důchodu podle německých právních předpisů.

5. Má-li uplatňování nařízení nebo pozdějších nařízení o sociálním zabezpečení za následek mimořádné výdaje pro některé instituce nemocenského pojištění, mohou být tyto výdaje plně či částečně nahrazeny. Spolkový svaz místních nemocenských pokladen jakožto styčné místo (v oblasti nemocenského pojištění) rozhodne o této náhradě po dohodě s ostatními ústředními svazy

nemocenských pokladen. Zdroje potřebné k uskutečnění těchto náhrad se získají z daní uvalených na všechny instituce nemocenského pojištění v poměru k průměrnému počtu členů v předchozím roce, včetně důchodců.

6. Pro účely nařízení je paušální platba po lékařském ošetření při porodu přiznaná podle německých právních předpisů pojištěným ženám a rodinným příslušníkům pojištěných osob považována za věcnou dávku.

7. Článek 1233 zákoníku sociálního pojištění (RVO) a článek 10 zákona o pojištění administrativních zaměstnanců (AVG), ve znění zákona o důchodové reformě ze dne 16. října 1972, který upravuje dobrovolné pojištění podle německého penzijního systému, se vztahuje na státní příslušníky jiných členských států a na osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky, kteří mají bydliště na území jiných členských států podle těchto pravidel.

Jsou-li splněny obecné podmínky, mohou být placeny dobrovolné příspěvky do německého systému důchodového pojištění,

a) má-li dotyčná osoba svůj domov nebo bydliště na území Spolkové republiky Německo;

b) má-li dotyčná osoba svůj domov nebo bydliště na území jiného členského státu a kdykoli předtím patřila povinně nebo dobrovolně do německého systému důchodového pojištění;

c) je-li dotyčná osoba státním příslušníkem jiného členského státu, má svůj domov nebo bydliště na území třetího státu a platila příspěvky německého důchodového pojištění po dobu nejméně 60 měsíců nebo podléhala dobrovolnému pojištění podle přechodných, dříve platných ustanovení, a není povinně nebo dobrovolně pojištěna podle právních předpisů jiného členského státu.

8. Nařízení se nedotýká čl. 51a odst. 2 zákona o důchodové reformě dělníků (ArVNG) nebo čl. 49a odst. 2 o zákonu o důchodové reformě zaměstnanců (AnVNG), ve znění zákona o důchodové reformě ze dne 16. října 1972. Osoby, které podle odst. 8 písm. b) a c) mohou vstoupit do systému dobrovolného pojištění, mohou platit příspěvky pouze s ohledem na doby, za které ještě neplatily příspěvky podle právních předpisů jiného členského státu.

9. Pokud musí být náklady na věcné dávky poskytované německými institucemi místa bydliště důchodcům nebo jejich rodinným příslušníkům, kteří jsou pojištěni u příslušných institucí jiných členských států, nahrazeny na základě měsíčních paušálních částek, jsou tyto dávky pro účely finančního vyrovnání mezi německými institucemi nemocenského pojištění pro důchodce považovány za dávky k tíži německého systému nemocenského pojištění. Paušální částky nahrazené německým institucím místa bydliště příslušnými institucemi jiných členských států jsou považovány za příjmy, které se musí vzít v úvahu při uvedeném finančním vyrovnání.

10. V případě osob samostatně výdělečně činných je přiznání podpory v nezaměstnanosti (Arbeitslosenhilfe) podmíněno tím, že dotyčná osoba před tím, než ohlásí, že je nezaměstnaná, vykonávala alespoň rok hlavně samostatnou výdělečnou činnost na území Spolkové republiky Německo a neukončila ji dočasně.

11. Doby pojištění získané podle právních předpisů jiného členského státu v rámci zvláštního systému starobního pojištění zemědělců, nebo pokud takový systém neexistuje, jako zemědělci v rámci obecného systému se berou v úvahu pro splnění podmínky minimální délky pojištění vyžadované pro založení povinnosti platit příspěvky ve smyslu článku 27 zákona o starobním pojištění pro zemědělce (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte — GAL), za podmínky, že

a) prohlášení, na kterém je založena povinnost platit příspěvky, je učiněno v předepsané lhůtě

a

b) před podáním prohlášení dotyčná osoba naposledy podléhala povinnosti platit příspěvky v rámci systému starobního pojištění pro zemědělce na území Spolkové republiky Německo.

12. Doby povinného pojištění získané podle právních předpisů jiného členského státu, buď podle zvláštního systému pro řemeslníky, nebo pokud takový systém neexistuje, podle zvláštního systému pro osoby samostatně výdělečně činné nebo podle obecného systému se vezmou v úvahu při prokazování existence 216 měsíců povinného pojištění vyžadovaných pro vznik nároku na dobrovolné vystoupení ze systému důchodového pojištění pro řemeslníky.

D. FRANCIE

1. a) Podpora pro starší zaměstnané osoby, podpora pro starší osoby samostatně výdělečně činné a starobní podpora v zemědělství se poskytují, za podmínek stanovených pro francouzské pracovníky francouzskými právními předpisy, všem zaměstnaným osobám a osobám samostatně výdělečně činným, které jsou státními příslušníky jiných členských států a které v době podání žádosti mají bydliště na francouzském území.

b) Totéž se vztahuje i na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti.

c) Nařízení se nedotýká ustanovení francouzských právních předpisů, na základě kterých se pro získání nároku na podporu pro starší zaměstnané osoby berou v úvahu pouze doby zaměstnání nebo podobné doby nebo popřípadě doby samostatné výdělečné činnosti získané na území evropských a zámořských (Guadeloupe, Guyana, Martinique a Réunion) departementů Francouzské republiky.

2. Zvláštní příspěvek a hromadné odškodnění stanovené zvláštními právními předpisy o sociálním zabezpečení v hornictví jsou poskytovány jen pracovníkům zaměstnaným ve francouzském hornictví.

3. Zákon č. 65-555 ze dne 10. července 1965, který přiznává francouzským státním příslušníkům, již vykonávají nebo vykonávali výdělečnou činnost v zahraničí, možnost připojit se k dobrovolnému systému starobního pojištění, se vztahuje i na státní příslušníky jiných členských států za těchto podmínek:

— výdělečná činnost zakládající nárok na dobrovolné pojištění v rámci francouzského systému nesmí být v současnosti ani v minulosti vykonávána ani na francouzském území, ani na území členského státu, jehož je zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná státním příslušníkem,

— zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná musí při podání své žádosti předložit doklad o tom, že buď měla bydliště ve Francii po dobu alespoň 10 let, ať již po sobě jdoucích nebo ne, nebo že po stejnou dobu nepřetržitě povinně nebo nepovinně podléhala francouzským právním předpisům.

4. Ve smyslu ustanovení čl. 73 odst. 3 nařízení výraz ‚rodinné dávky' zahrnuje:

a) podpory v těhotenství stanovené v čl. L 516 zákoníku sociálního zabezpečení (Code de la securité sociale);

b) rodinné přídavky stanovené v čl. L 524 a L 531 zákoníku sociálního zabezpečení (Code de la securité sociale);

c) vyrovnávací příspěvek za zvláštní daň z příjmu (impót cedulaire) stanovenou v čl. L 532 zákoníku sociálního zabezpečení (Code de la securité sociale).

Tato dávka však může být vyplacena pouze tehdy, podléhá-li plat nebo mzda, kterou osoba obdrží během doby vyslání, dani z příjmu ve Francii;

d) přídavek k platu nebo mzdě stanovený v čl. L 533 zákona o sociálním zabezpečení.

5. Pro výpočet teoretické částky uvedené v čl. 46 odst. 2 písm. a) nařízení v systémech, ve kterých jsou starobní důchody vyměřovány na základě důchodových bodů, bere příslušná instituce v úvahu pro každý rok pojištění získaný podle právních předpisů jiného členského státu počet důchodových bodů získaný dělením počtu důchodových bodů získaných podle právních předpisů jí uplatňovaných počtem let odpovídajících těmto bodům.

E. ŘECKO

1. Bez ohledu na přílohu I oddíl I část E bod 1 se čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení vztahuje na osobu pojištěnou v rámci OGA, jejíž zdravotní stav vyžaduje okamžitou péči před tím, než nastoupí do zaměstnání, kvůli kterému přijela do jiného členského státu než Řecka.

2. Ustanovení čl. 10 odst. 1 nařízení se nedotýkají ustanovení čl. 2 odst. 4 zákonného předpisu č. 4577/66, podle kterého je výplata důchodů přiznaná IKA osobám řecké státní příslušnosti nebo pocházejícím z Egypta nebo Turecka pozastavena, pobývá-li držitel důchodu v zahraničí bez udání platného důvodu po dobu delší než šest měsíců.

F. IRSKO

1. Zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, nezaměstnané osoby, žadatelé o důchod a důchodci a jejich rodinní příslušníci uvedení v čl. 19 odst. 1, čl. 22 odst. 1 a 3, čl. 25 odst. 1 a 3, čl. 26 odst. 1, článcích 28a, 29 a 31 nařízení, kteří mají bydliště nebo pobývají v Irsku, mají nárok na bezplatné využívání veškeré lékařské péče stanovené irskými právními předpisy, pokud náklady na tuto péči nese instituce jiného členského státu než Irska.

2. Rodinní příslušníci zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, která podléhá právním předpisům jiného členského státu než Irska a splňuje podmínky stanovené uvedenými právními předpisy pro nárok na dávky, případně s přihlédnutím k článku 18 nařízení, mají nárok na bezplatnou lékařskou péči stanovenou irskými právními předpisy, pokud mají bydliště v Irsku.

   Náklady na tyto dávky nese instituce, u které je zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná pojištěna.

   Pokud však manžel (manželka) zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo osoba pečující o děti vykonává výdělečnou činnost v Irsku, zůstávají dávky pro rodinné příslušníky splatné irskou institucí, pokud je nárok na dávky přiznán pouze podle irských právních předpisů.

3. Pokud se zaměstnaná osoba podléhající irským právním předpisům, která opustila území členského státu, aby během svého zaměstnání odešla na území jiného členského státu, před svým příjezdem stane obětí nehody, vzniká jí nárok na dávky s ohledem na tuto nehodu,

   a) jako by se tato nehoda stala na území Irska, a

   b) pro účely stanovení, zda byla z důvodu svého zaměstnání pojištěna v rámci uvedených právních předpisů, bez přihlédnutí k její nepřítomnosti na území Irska.

4. Pro účely uplatňování čl. 12 odst. 2 nařízení na irské právní předpisy se starobní a vdovské důchody považují za dávky stejného druhu.

5. Pro účely výpočtu výše příjmu pro poskytování dávky závisející na platu vyplácené podle irských právních předpisů s dávkou v nemoci, mateřství a v nezaměstnanosti se zaměstnané osobě přizná částka rovnající se průměrné týdenní mzdě zaměstnaných osob mužského nebo ženského pohlaví v uvedeném roce, odchylně od čl. 23 odst. 1 a čl. 68 odst. 1, za každý týden zaměstnání získaný jako zaměstnaná osoba podle právních předpisů jiného členského státu během daného rozpočtového roku.

6. Pro účely čl. 40 odst. 3 písm. a) bodu ii) se berou v úvahu pouze doby, během kterých byla zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná v pracovní neschopnosti ve smyslu irských právních předpisů.

7. Pro účely čl. 44 odst. 2 se má za to, že zaměstnaná osoba výslovně požádala o odklad poskytování starobního důchodu, na který by měla nárok podle irských právních předpisů, pokud neodešla do důchodu a odchod do důchodu je podmínkou pro poskytování starobního důchodu.

8. Do 31. prosince 1983 se pro účely uplatňování irských právních předpisů na jiné dávky než rodinné dávky, věcné dávky v nemoci a v mateřství neuznávají jiné doby než doby získané zaměstnanou osobou.

G. ITÁLIE

Žádné.

H. LUCEMBURSKO

1. Odchylně od čl. 94 odst. 2 nařízení se doby pojištění nebo doby za takové považované získané před 1. lednem 1946 podle lucemburských právních předpisů o invalidním, starobním nebo pozůstalostním důchodovém pojištění vezmou v úvahu pouze pro účely uplatňování těchto právních předpisů jen do té míry, že nároky v průběhu jejich získávání by měly být zachovány do 1. ledna 1959 nebo následně obnoveny v souladu s uvedenými právními předpisy nebo v souladu s dvoustrannými úmluvami, které jsou v platnosti nebo mají být uzavřeny. Pokud je použitelných několik dvoustranných úmluv, berou se v úvahu doby pojištění nebo doby za takové považované s nejstarším datem.

2. Pro účely poskytování pevné části lucemburských důchodů se doby pojištění získané podle lucemburských právních předpisů zaměstnanými osobami nebo osobami samostatně výdělečně činnými, které nemají bydliště na území Lucemburska, považují ode dne 1. října 1972 za doby bydlení.

I. NIZOZEMSKO

1. *Pojištění výdajů při nemoci*

a) Nárok na věcné dávky podle hlavy III kapitola 1 nařízení se vztahuje pouze na osoby, které mají nárok na věcné dávky prostřednictvím povinného pojištění, dobrovolného pojištění nebo pojištění pro starší osoby, na jejichž systémy pojištění se vztahuje zákon o fondech nemocenského pojištění (Ziekenfondswet).

b) Osoba pobírající starobní důchod podle nizozemských právních předpisů a důchod podle právních předpisů jiného členského státu je, pro účely článku 27 nebo 28, považována za oprávněnou k věcným dávkám, splňuje-li, případně s přihlédnutím k článku 9, podmínky vyžadované pro přijetí do systémů nemocenského pojištění pro starší osoby nebo do dobrovolných systémů pojištění stanovených v zákoně o fondech nemocenského pojištění (Ziekenfondswet).

Toto ustanovení se rovněž vztahuje na vdanou ženu, jejíž manžel pobírá starobní důchod pro ženaté (vdané) osoby podle nizozemských právních předpisů a splňuje podmínky požadované pro přijetí do systémů nemocenského pojištění pro starší osoby nebo dobrovolných systémů pojištění stanovených v zákoně o fondech nemocenského pojištění.

c) Osoba pobírající starobní důchod podle nizozemských právních předpisů, která má bydliště v jiném členském státě, je-li pojištěna v rámci systému nemocenského pojištění pro starší osoby nebo v rámci dobrovolných systémů pojištění stanovených v zákoně o fondech nemocenského pojištění, platí za sebe a případně za své rodinné příslušníky příspěvek založený na polovině průměrných nákladů vzniklých v Nizozemsku za lékařskou péči o starší osobu a její rodinné příslušníky. Tento příspěvek je snížen, náklady na snížení nese povinný systém pojištění stanovený v zákoně o fondech nemocenského pojištění a snížení odpovídá části snížení, jehož náklady nese uvedený systém, které je přiznáno osobám, které mají bydliště v Nizozemsku a které jsou pojištěny v rámci systému nemocenského pojištění pro starší osoby a jejichž příspěvky jsou stanoveny na stejném základě.

d) Osoba, která nepobírá starobní důchod podle nizozemských právních předpisů a je vdaná (ženatý) a jejíž manžel (manželka) nepobírá starobní důchod pro ženaté (vdané) osoby podle nizozemských právních předpisů, má-li bydliště v jiném členském státě a je-li pojištěna v rámci dobrovolného systému pojištění stanoveného v zákoně o nemocenském pojištění, platí za sebe a popřípadě za každého rodinného příslušníka, který dosáhl věku 16 let, výši příspěvku, která odpovídá průměru příspěvků stanovených nemocenskými fondy v Nizozemsku pro dobrovolně pojištěné osoby, které mají bydliště v Nizozemsku. Příspěvek se zaokrouhluje na nejbližší násobek guldenu.

2. *Uplatňování nizozemských právních předpisů o obecném starobním pojištění*

a) Za doby pojištění získané podle nizozemských právních předpisů o obecném starobním pojištění se považují také doby pojištění před 1. lednem 1957, během kterých příjemce nesplňující podmínky dovolujícímu mu, aby takové doby byly považovány za doby pojištění, má bydliště na území Nizozemska po dosažení věku 15 let nebo během kterých, zatímco měl bydliště na území jiného členského státu, byl zaměstnán v Nizozemsku zaměstnavatelem usazeným v uvedené zemi.

b) Doby, ke kterým má být přihlédnuto na základě písmena a), se nevezmou v úvahu, jestliže se časově shodují s dobami, ke kterým se přihlíží při výpočtu důchodu náležejícího podle právních předpisů jiného členského státu s ohledem na starobní pojištění.

c) Pokud jde o vdanou ženu, jejíž manžel má nárok na důchod podle nizozemských právních předpisů o obecném starobním pojištění, doby manželství předcházející datu, kdy dosáhla věku šedesáti pěti let a během kterých měla bydliště na území jednoho nebo více členských států, jsou také vzaty v úvahu jako doby pojištění, pokud se tyto doby časově shodují s dobami pojištění získanými jejím manželem podle uvedených právních předpisů a s těmi, ke kterým se přihlíží na základě písmena a).

d) Doby, ke kterým se přihlíží na základě písmena c), se nevezmou v úvahu, pokud se časově shodují s dobami, ke kterým se přihlíží při výpočtu důchodu náležejícího dotyčné vdané ženě podle právních předpisů o starobním pojištění jiného členského státu, nebo s dobami, během kterých pobírala starobní důchod na základě těchto právních předpisů.

e) Pokud jde o vdanou ženu, která byla provdána a jejíž manžel podléhal nizozemským právním předpisům o starobním pojištění nebo se má za to, že získal doby pojištění na základě písmena a), předchozí dvě písmena se použijí obdobně.

f) Doby uvedené v písmenech a) a c) se vezmou v úvahu při výpočtu starobního důchodu, pouze pokud dotyčná osoba měla bydliště po dobu šesti let na území jednoho nebo více členských států po dosažení věku padesáti devíti let a pokud má tato osoba bydliště na území jednoho z těchto členských států.

3. *Uplatňování nizozemských právních předpisů o obecném pojištění pro vdovy a sirotky*

a) Pro účely čl. 46 odst. 2 nařízení se za doby pojištění získané podle nizozemských právních předpisů o obecném pojištění pro vdovy a sirotky považují také doby před 1. říjnem 1959, během kterých zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná měla bydliště na

území Nizozemska po dosažení věku patnácti let nebo během kterých, zatímco měla bydliště na území jiného členského státu, byla zaměstnána v Nizozemsku zaměstnavatelem usazeným v uvedené zemi.

b) Doby, ke kterým se přihlíží na základě písmena a), se nevezmou v úvahu, pokud se časově shodují s dobami pojištění získanými podle právních předpisů jiného státu s ohledem na pozůstalostní důchody.

4. *Uplatňování nizozemských právních předpisů o pojištění pro případ pracovní neschopnosti*

Pro účely čl. 46 odst. 2 nařízení dodržují nizozemské instituce tato ustanovení:

a) jestliže v době, kdy došlo k pracovní neschopnosti nebo následné invaliditě, byla dotyčná osoba zaměstnanou osobou ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení, stanoví příslušná instituce částku peněžitých dávek podle zákona ze dne 18. února 1966 o pojištění v případě pracovní neschopnosti (WAO), s přihlédnutím k:

— dobám pojištění získaným podle výše uvedeného zákona ze dne 18. února 1966 (WAO),

— dobám pojištění získaným po dosažení věku 15 let podle zákona ze dne 11. prosince 1975 o pracovní neschopnosti (AAW) za předpokladu, že se časově neshodují s dobami pojištění získanými dotyčnou osobou podle výše uvedeného zákona ze dne 18. února 1966 (WAO), a

— doby placené práce a rovnocenné doby získané v Nizozemsku před 1. červencem 1967;

b) jestliže v době, kdy došlo k pracovní neschopnosti nebo následné invaliditě, dotyčná osoba nebyla zaměstnanou osobou ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení, stanoví příslušná instituce částku peněžitých dávek podle zákona ze dne 11. prosince 1975 o pracovní neschopnosti (AAW), s přihlédnutím k:

— dobám pojištění získaným dotyčnou osobou po dosažení věku 15 let podle výše uvedeného zákona ze dne 11. prosince 1975 (AAW),

— dobám pojištění získaným podle zákona ze dne 18. února 1966 o pojištění v případě pracovní neschopnosti (WAO) za předpokladu, že se časově neshodují s dobami pojištění získanými podle výše uvedeného zákona ze dne 11. prosince 1975 (AAW), a

— dobám placené práce a rovnocenným dobám získaným v Nizozemsku před 1. červencem 1967.

5. *Uplatňování některých přechodných ustanovení*

Ustanovení čl. 45 odst. 1 se nevztahují na posouzení nároku na dávky podle přechodných ustanovení právních předpisů o obecném starobním pojištění (článek 46), o obecném pojištění pro vdovy a sirotky a o obecném pojištění v případě pracovní neschopnosti.

J. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Pokud osoba, která má obvykle bydliště na území Gibraltaru nebo která byla od té doby, co naposledy přijela do Gibraltaru, povinna platit příspěvky podle právních předpisů Gibraltaru jako zaměstnaná osoba, žádá v důsledku pracovní neschopnosti, mateřství nebo nezaměstnanosti o osvobození od placení příspěvků po určitou dobu a žádá, aby jí byly příspěvky za uvedené období připsány,

považuje se každá doba, během které uvedená osoba pracovala na území jiného členského státu než Spojeného království, pro účely její žádosti za dobu, během které byla zaměstnána na území Gibraltaru a za kterou platila příspěvky jako zaměstnaná osoba v souladu s právními předpisy Gibraltaru.

2. Pro účely hlavy III kapitoly 3 nařízení, pokud v souladu s právními předpisy Spojeného království žádá žena o starobní důchod:

a) na základě pojištění manžela nebo

b) na základě osobního pojištění a jestliže manželství skončilo v důsledku úmrtí manžela nebo z jiných důvodů, vezmou se v úvahu příspěvky placené posledně uvedeným pro stanovení důchodových nároků,

každý odkaz na dobu pojištění získanou touto osobou se považuje pro účely stanovení ročního průměru příspěvků placených jejím manželem nebo připsaných v jeho prospěch za zahrnující odkaz na dobu pojištění získanou manželem.

3. a) Pokud je dávka v nezaměstnanosti stanovená podle právních předpisů Spojeného království vyplácena osobě na základě čl. 71 odst. 1 písm. a) bodu ii) nebo písm. b) bodu ii) nařízení, považují se pro účely splnění podmínek, jež ukládají právní předpisy Spojeného království ve vztahu k přídavkům na děti týkajících se doby přítomnosti na území Velké Británie, popřípadě Severního Irska, dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získaných uvedenou osobou podle právních předpisů jiného členského státu, za doby přítomnosti ve Velké Británii nebo v Severním Irsku.

b) Vztahují-li se na základě hlavy II nařízení právní předpisy Spojeného království na zaměstnanou osobu nebo osobu samostatně výdělečně činnou, která nesplňuje podmínku stanovenou právními předpisy Spojeného království ve vztahu k přídavkům na děti týkající se:

i) přítomnosti na území Velké Británie nebo Severního Irska, má se za to, pro účely splnění takové podmínky, že uvedená osoba tam byla přítomna;

ii) doby přítomnosti na území Velké Británie nebo Severního Irska, pro účely splnění těchto podmínek, se doby pojištění, zaměstnání nebo samostatně výdělečné činnosti získané uvedeným pracovníkem podle právních předpisů jiného členského státu považují za doby přítomnosti na území Velké Británie nebo Severního Irska.

c) Pokud jde o nárok na rodinné přídavky (family allowances) podle právních předpisů Gibraltaru, použijí se písmena a) a b) obdobně.

4. S každou zaměstnanou osobou nebo osobou samostatně výdělečně činnou podléhající právním předpisům Velké Británie v souladu s hlavou II nařízení je pro účely nároku na příspěvek na pečovatelskou službu zacházeno,

a) jako by místo jejího narození bylo na území Spojeného království, jestliže se místo jejího narození nachází na území jiného členského státu, a

b) jako by obvykle měla své bydliště ve Spojeném království a pobývala tam během jakékoli doby pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, kterou případně získala na území nebo podle právních předpisů jiného členského státu.

5. Pokud se zaměstnaná osoba podléhající právním předpisům Spojeného království, která opustila území členského státu, aby během svého zaměstnání odešla na území jiného členského státu, před svým příjezdem stane obětí nehody, vzniká jí nárok na dávky s ohledem na tuto nehodu,

a) jako by se nehoda stala na území Spojeného království, a

b) pro účely stanovení, zda šlo o zaměstnanou osobu (employed earner) podle právních předpisů Velké Británie nebo právních předpisů Severního Irska nebo zaměstnanou osobou (employed person) podle právních předpisů Gibraltaru, bez přihlédnutí k její nepřítomnosti na těchto územích.

6. Nařízení se nevztahuje na ta ustanovení právních předpisů Spojeného království, která jsou určena k uvedení v platnost jakékoli dohody o sociálním zabezpečení mezi Spojeným královstvím a třetím státem.

7. Kdykoli je to vyžadováno právními předpisy Spojeného království pro účely stanovení nároku na dávky, považují se státní příslušníci kteréhokoli členského státu narození ve třetím státě za státní příslušníky Spojeného království narozené ve třetím státě.

8. Pro účely hlavy III kapitoly 3 nařízení se nevezmou v úvahu odstupňované příspěvky placené pojištěnou osobou podle právních předpisů Spojeného království ani odstupňované starobní dávky splatné podle uvedených právních předpisů. Částka odstupňovaných příspěvků se připočte k dávce náležející podle právních předpisů Spojeného království stanovené v souladu s uvedenou kapitolou. Součet obou částek tvoří dávku skutečně náležející dotyčné osobě.

9. Pro účely uplatňování čl. 12 odst. 2 nařízení na právní předpisy Spojeného království se invalidní, starobní a vdovský důchod považují za dávky stejného druhu.

10. Pro účely výnosu o nepříspěvkové dávce sociálního pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti (non-contributory social insurance benefit and unemployment insurance ordinance)v Gibraltaru se každá osoba, na kterou se vztahuje toto nařízení, považuje za osobu mající obvyklé bydliště na území Gibraltaru, má-li bydliště v členském státě.

11. Pro účely článků 10, 27, 28, 28a, 29, 30 a 31 nařízení se příspěvek na pečovatelskou službu (attendance allowance) přiznaný zaměstnané osobě nebo osobě samostatně výdělečně činné podle právních předpisů Spojeného království považuje za dávku v invaliditě.

12. Pro účely čl. 10 odst. 1 nařízení se každý příjemce dávek podle právních předpisů Spojeného království, který pobývá na území jiného členského státu, po dobu svého pobytu považuje za osobu mající bydliště v uvedeném jiném členském státě.

13. 1) Pro účely výpočtu faktoru výdělku (earning factor) za účelem stanovení nároku na dávky podle právních předpisů Spojeného království, s výhradou odstavce 15, se každý týden, během kterého zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhala právním předpisům jiného členského státu a který započal během daného daňového období ve smyslu právních předpisů Spojeného království, bere v úvahu takto:

a) i) pro každý týden pojištění, zaměstnání nebo bydlení jako zaměstnaná osoba se má za to, že dotyčná osoba platila příspěvky jako zaměstnaná osoba (employed earner) na základě příjmů rovnajícím se dvěma třetinám horní meze příjmu v uvedeném daňovém období;

ii) pro každý týden pojištění, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení jako osoba samostatně výdělečně činná se má za to, že dotyčná osoba platila příspěvky 2. třídy jako osoba samostatně výdělečně činná;

b) za každý celý týden, během kterého dotyčná osoba získala dobu považovanou za dobu pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, se má za to, že má příspěvky připsané v její prospěch, ale pouze v míře požadované k tomu, aby její celkový faktor výdělku za uvedené daňové období dosáhl stupně vyžadovaného k tomu, aby uvedené období bylo započitatelné ve smyslu právních předpisů Spojeného království upravujících započítávání příspěvků.

2) Pro účely přepočtu faktoru výdělku na doby pojištění se faktor výdělku dosažený v daném daňovém období ve smyslu právních předpisů Spojeného království dělí spodní mezí příjmů za uvedené období. Výsledek se vyjádří celým číslem a desetinná místa se neberou v úvahu. Takto vypočítané číslo představuje počet týdnů pojištění získaných podle právních předpisů Spojeného království během uvedeného daňového období za předpokladu, že toto číslo nepřevýší počet týdnů, během kterých osoba podléhala uvedeným právním předpisům v uvedeném období.

14. Pro účely čl. 40 odst. 3 písm. a) bodu ii) se berou v úvahu pouze doby, během kterých byla zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná v pracovní neschopnosti ve smyslu právních předpisů Spojeného království.

15. 1) Pro účely výpočtu podle čl. 46 odst. 2 písm. a) nařízení teoretické částky té části důchodu, která se skládá z doplňkové složky podle právních předpisů Spojeného království:

a) slovy ‚příjmy, příspěvky nebo zvýšení' v čl. 47 odst. 1 písm. b) nařízení se označují přebytky faktorů výdělku ve smyslu zákona z roku 1975 o důchodech sociálního zabezpečení (Social Security Pensions Act 1975) nebo popřípadě vyhlášky o důchodech sociálního zabezpečení v Severním Irsku z roku 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975);

b) průměr přebytků faktorů výdělku se vypočte v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. b) nařízení vyložených ve výše uvedeném písmenu a) dělením celkových přebytků zaznamenaných podle právních předpisů Spojeného království počtem daňových období ve smyslu právních předpisů Spojeného království (včetně částečných daňových období) získaných podle uvedených právních předpisů ode dne 6. dubna 1978 v průběhu dané doby pojištění.

2) Slova ‚doby pojištění nebo bydlení' v čl. 46 odst. 2 nařízení označují pro účely výpočtu částky té části důchodu, která se skládá z doplňkové složky podle právních předpisů Spojeného království, doby pojištění nebo bydlení, které byly získány ode dne 6. dubna 1978."

61. Doplňuje se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA VII

(čl. 14c odst. 1 písm. b) nařízení)

Případy, kdy osoba současně podléhá právním předpisům dvou členských států

1. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná v Belgii a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě kromě Lucemburska. Pro Lucembursko je použitelná výměna dopisů mezi Belgií a Lucemburskem ze dne 10. a 12. července 1968.

2. Pokud je osoba, která má bydliště v Dánsku, samostatně výdělečně činná v Dánsku a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě.

3. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná v zemědělství v Německu a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě.

4. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná ve Francii a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě kromě Lucemburska.

5. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná v zemědělství ve Francii a vykonává závislou činnost v Lucembursku.

6. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná v Řecku a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě.

7. Pokud je osoba samostatně výdělečně činná v Itálii a vykonává závislou činnost ve kterémkoli jiném členském státě."

Článek 2

1. Toto nařízení nezakládá žádné nároky za doby přede dnem jeho vstupu v platnost.

2. Všechny doby pojištění a případně všechny doby zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů členského státu přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost se berou v úvahu při stanovení nároků získaných podle tohoto nařízení.

3. S výhradou odstavce 1 se nárok podle tohoto nařízení nabývá, i když se tento nárok týká pojistné události, ke které došlo přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. Každá dávka, která nebyla přiznána nebo jejíž výplata byla pozastavena z důvodu státní příslušnosti nebo místa bydliště dotyčné osoby, je na její žádost přiznána nebo obnovena od vstupu tohoto nařízení v platnost za předpokladu, že dříve určené nároky nebyly vyřízeny jednorázovým peněžitým vyrovnáním.

5. Nároky osoby, které byl důchod přiznán před vstupem tohoto nařízení v platnost, mohou být na žádost dotyčné osoby přezkoumány s přihlédnutím k tomuto nařízení. Toto ustanovení se vztahuje také na jiné dávky uvedené v článku 78 nařízení (EHS) č. 1408/71.

6. Je-li žádost uvedená v odstavcích 4 nebo 5 podána do dvou let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, získávají se nároky nabyté na základě tohoto nařízení uvedeným dnem a proti dotyčné osobě nelze uplatnit ustanovení právních předpisů žádného z členských států týkající se propadnutí nebo omezení nároků.

7. Je-li žádost uvedená v odstavcích 4 nebo 5 podána po uplynutí dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost, získávají se nároky, které nepropadly ani nebyly promlčeny, dnem podání žádosti, s výjimkou případů, kdy se použijí příznivější ustanovení právních předpisů kteréhokoli členského státu.

Článek 3

Pokud zúčastněné členské státy nerozhodnou jinak, nevztahují se dohody uzavřené na základě čl. 36 odst. 3, čl. 63 odst. 3 a čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 před vstupem tohoto nařízení v platnost na osoby, na které byla působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 rozšířena na základě tohoto nařízení.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem sedmého měsíce po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*nařízení, kterým se přizpůsobuje nařízení (EHS) č. 574/72 [1] za účelem jeho použití na osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. května 1981.

Za Radu

předseda

G. BRAKS

[1] Úř. věst. L 74, 27.3. 1972, s. 1.